

gidsler, og så siger man, at man alligevel skal gøre noget, og ministeren siger, at man skal bruge 37 mio. kr.

Så vil jeg bare spørge meget konkret: Hvor går grænsen for trivlsen for børnene, sådan at forældrene ikke af den grund ikke vil rejse hjem? Hvis man påstår, at der er folk, der spekulerer i det her, og det bare er på grund af, at de vil tvinge sig ind i Danmark, som Dansk Folkeparti siger, hvor går så grænsen for, hvor godt de må have det, før de ikke vil rejse hjem?

KL 19.15

Det kunne jeg godt tænke mig et konkret svar på: Hvor går grænsen for, hvor godt børnene må have det, for at det ikke skal betale sig at blive her?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Sådan fungerer det jo ikke. Til hr. Høgni Hoydal, som forsøger at sige, at der er modsætninger i forslaget til vedtagelse, vil jeg så sige: Jeg er ikke af den holdning, at tingene er sort-hvide, at answeret kun er placeret ét sted. Forældrene har et stort ansvar, men vi gør selvfølgelig også det her, fordi vi som samfund har et ansvar, særlig for børnene. Så der er et ansvar placeret begge steder.

Det, jeg ikke vil være med til, er at gøre det, som oppositionen siger, nemlig at fratage den enkelte afviste asylansøger, forældrene, ethvert ansvar og sige: I skal sådan set ikke føle jer forpligtet til at følge Flygtningenævnets afgørelse, som er et afslag på asyl. Hvis I ikke vil det, så finder vi en anden løsning, og vi tager hele answeret.

Det er vi ikke enige i.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

En af ting, jeg ville spørge ministeren om, da jeg markerede, har jeg fået svar på nu. Jeg var glad for at høre, at det ikke på nogen måde er den seneste tids debat, der har fremkaldt den udgift på de 37 mio. kr., men at det er noget, der har været planer om længe.

Det andet, jeg vil spørge om, vedrører, at det har været en debat, der har været spækket med utrolig mange udtryk for uvidenhed. Jeg synes personligt, at det mest rystende var, at Socialdemokraternes ordfører, hr. John Dyrby, i fuld alvor mente, at når de asylsøgere, som er afvist, ikke kan komme tilbage, så er det, fordi de dan-

ske myndigheder ikke tør sende dem tilbage af hensyn til forholdene i hjemlandet.

Må jeg ikke godt bede ministeren om at bruge sine pædagogiske evner og forklare hr. John Dyrby, hvorfor man kan rejse hjem frivilligt, men hvorfor man ikke kan tvinges hjem. Hvis ministeren så samtidig kunne sige en lille smule om sin vurdering af, om det kunne tænkes at blive anderledes i fremtiden, om tvangshjemsendelser kan blive mulige i et eller andet omfang.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Til det sidste vil jeg sige, at det forventer jeg helt klart, for regeringen arbejder aktivt på at få lavet hjemsendesaftaler med de lande, hvorfra vi har afviste asylansøgere. Det gælder Kosovo, og det gælder også Irak.

Jeg forstod heller ikke hr. John Dyrbys formulering om, at regeringen ikke tør, for sådan forholder det sig ikke. Jeg tror egentlig også, at hr. John Dyrby udmærket godt ved, at det ikke er sådan, det forholder sig. Men det, vi jo har drøftet i mange forskellige sammenhænge, når vi har drøftet det her, er, at det, vi gør i Danmark, når vi tvangshjemsender, er at sikre, at der er en aftale med hjemlandet.

Vi er ikke så kyniske, som nogle måske mener vi skulle være, at det bare skulle effektiviseres, så vi i nattens mulm og mørke ville sætte folk på fly og sende dem hjem. Nej, vi er ordentlige mennesker, og derfor bruger vi en masse kræfter på at få lavet nogle hjemsendesaftaler med de pågældende lande. Det koster nogle flere kræfter, det tager noget mere tid, og den tager vi så.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til det svar, ministeren gav fru Elsebeth Gerner Nielsen, om, at det var en utopi, at børn kunne komme til at leve deres barndom på sådan et center. Det er altså ikke mere utopi, end at der er børn, der har levet der i 7 år, og jeg tror ikke, at barndommen bliver længere af, at man bor på 12 m² med psykotiske forældre og answeret for små brødre og søstre; så mere utopi er det jo altså heller ikke.

Jeg vil egentlig gerne følge op på hr. Høgni Hoydals spørgsmål, for det er, som om ministeren har den forudsætning, at grunden til, at forældrene bliver her, er, at de håber, at de dermed kan presse den danske stat til at give dem en opholdstilladelse, og derfor vil man ikke give dem den opholdstilladelse. Men det, vi foreslår, er jo